

SAMOBORSKI LIST

God. XV.

U Samoboru, 15. kolovoza 1920.

Br. 16.

Samoborski List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — PRETPLATA na cijelu godinu iznosi 16 K. — Plativo i tužno u Samoboru.

Uprava i uredništvo nalazi se
GLAVNI TRG br. 3
(tiskara S. Šek.)

UPLAŠ: prima upravnog preda čjenika. Za oglase, koji se više puta uvjetuju, daje se znatan popust. Irukopisti se ne vraćaju.

Povišenje općinske potrošarine.

Naredbom kr. hrv. slav. zem. vlada, povjerenštva za unutarnje poslove, od 28 srpnja 1920. dozvoljeno je povišenje opć. potrošarine na piće počevši od 1. kolovoza 1920. Vlada se je zakanila na ovo povišenje s razloga, jer su troškovi općina danuice veći, potrebe se množe, a za ove treba namati nova vrela prihoda. Nejprirodniji je put da se prihodi općina dovedu u sklad s izdacima, povišenje potrošarine, a vlada je i prihvatila ovaj način sin ranja opć. kuć. stiva, pa je ponovo povisila takse, koje su se dosad ubirale od vina, piva i ostalih žestokih pića.

Kad se ne bi uvele ove nove povišice, smet bi morao u svim našim općinama uporno rasti, čime bi bili silno opterećeni svi općinari. Kako smo već napomenuli u našem listu, ima općina, koje plaćaju 200, 300 pa i 700 po sto nameta. Time je pučanstvo ovih općina osjetljivo pogodjeno, a moći mu je pomoći samo time, ako se opć. potrošarina povisi i svake tereti sa teđa žiteljstva.

Sad nastaje pitanje, kako će ova nova povisica opć. potrošarine utjecati na naš samoborski proračun. — Svakako u najpovoljnijem smislu.

Potrošarina od vina i žestokih pića diže se skupno — prema ovoj naredbi — triputa, pa će za taj razmjor otprilike narasti dohodak općine u toj slavi.

Ove godine iznosio je rashod u samoborskoj općini 326 175 K, prihodu 296.996 K, manjak 29.178 K. Taj manjak pokriva se ljetos nametom od 94 postotka.

Da ne idemo zasada u detalje s c. frama dovoljno je reći, da se u budućoj godini valjda ne će moći više govoriti o nametu, naravski — ako ne nastupe koje nove i vanredne potrebe.

Svakako će naša općina doći do novih sredstava, pa će moći daleko više učiniti oko razvitka mjesta i više investirati za njegove potrebe. Kroz ratno vrijeme puno se toga nakupilo, što čeka da se ispravi i uredi. Naš. putevi, ulice, žetališta, naše livade, naše šume pa i naše zgrade sve to čeka da se postarimo oko njih i da naš rad i naše poglede upravimo i na njih. Dosad se mnogo što toga nije moglo učiniti, jer su naše ruke zadugo morale ostati dignute od toga rada, jeradi skupoće radnih sila i materijala, a nestašice materijalnih sredstava.

S novim većini doloncima stupit će i Samobor u novu epoku rada, razvitka, financijske i ekonomske poboljšice u svakom pogledu. Od našega maloga n. j. stanca, koji nam je svima prirastao srcu, i za kojega smo stvarali tolike planove za budućnost, može se u dogledno vrijeme razviti lijep, cvatući gradić, koji mora da donese svakomu njegovu žitelju ljepši i veđri život, pa i onomu posjednjemu, koji dosad nije mogao participirati na onim dobrima, koja su mnogi već dosad uživali u punoj mjeri.

Perspektive su povoljne, tek treba da se pristupi k radu trijezno i prživovno, sa

ljubavlju i razumijevanjem za sve slojeve našega žiteljstva.

A na ovaj rad nije pozvano samo naše zastupstvo, već svaki pojedinac, koji živi na našem zavičajnom tlu. Svaki je dužan da drži pred očima općeno dobro i da svoje lične interese umije poorediti interesima žiteljstva.

Školska zaklada.

Ova je zaklada osnovana 27. veljače 1919. s početkom glavnicom od 3388 K 9 f. te je do kraja lanjske škol. godine narasla na 8801 K 9 f. Ova je naj. i naj. porast najbolje kaže, da je ta zaklada naša u samoborskom općinstvu na simpatičan prijem: lijepo se kole dočuvstva priklonilo k njoj te je što svojim darovima a što sabiranjem priloga povećavalo njenu glavnicu i školskoj sirotinji potrebitu pomoć. Budući da u škol. izvještaju nije bilo mjesta da prikazemo stanje ove zaklade u škol. godini 1919./1920. iznosimo to u ovom listu, gdje su već pojedinačno priopćeni svi darovani priloz.

Kako je već prije rečeno, imala je zaklada početkom škol. godine 1919.-20. glavnicu od K 808 09, a ukupni prihod darova iznosio je u ovoj godini 10.478 K, prihod kamata uložene glavnice za vrijeme od 1. siječnja 1919. do 30 lipnja 1920. iznosi 428 K 43 f.; po tome je ukupni prihod 19707 K 52 f.

Prema smislu zakladatice bio bi se imao upotrebiti samo kamatni prihod za nabavu

Bum te tužil!

(Svršetak).

A što je bilo na stvari! Ta žena povjerala se odmah čim je primila tužbu, nekom nadripišaru. Taj mudrijaš joj je „savjetovao“, da jednostavno ignorira sve pozive i odluke suda jer „kak bi mogli prodati nezin grunt za mušev dugi“. Dakako da je taj magarac zaboravio, da je udovica naslijedita ne samo mušev grunt, nego da je dojedn. tomu morala preuzeti i mušev dug, navlastito pak onaj, koji je bio uknjižen na tom grantu.

Svaki savjestan i pametan čovjek svjetlojavio bi bio toj nesretnici, da plati dug i da si tako sačuva kuću i kućiste te izbjegne troškovima, jedino zlosretni nadripišar nije došao na tu ideju. Medjutim sigurno je i taj zlosretni znao, da bi samo time bilo toj siroti pomoćeno, no znao je i to, da bi mu na taj način imaknuo iz ruku mastan zaloga, da bi mu izbjeglo lijepo svotice gotovog novca, pune kofare jaja, masti i maslaca te čitava jata puzica, gušćica, i pilića.

Kad bi ovi nadripišari bili tek bijele vrane, nebi se čovjek na njih ni obazirao,

ali ih parasita imade sva sila. Dokle pak seže njihova drzovitost, neka služi dokazom molba jednoga od njih, kojom se isti obraća na samu vladu, tražeći ni više ni manje nego: statum agendi (pravo odvjetoavanja). Ova se molba nalazi medju spisima kotarskoga suda u Klanjcu pod oznakom R. 309/1913, a glasi doslovno:

Vsoka kr. zemaljska vlada za odio pravosudja.

Ja sam više puta navodu nešto napisao dakle ugovore obveznice molbe utoke prizive i t. d., za čašu pića komadić kruha a nešto na veresiju više puta za fatu a i negda sam dobio od komada 1 Kr.

A dogodila se sada gdje je mene prijavio kr. kotarskom sudu u Klanjcu da sam ja nadripišar a nato prijavu je obderžavano ročište na 31 svibnja 1913 pame je obsudio kr. kotarski pristav Ivan Rod na zatvor u trajanju od 2 mjeseca, pasu sada i nanovo predali oružniki prijavu da sam nadripišar koje ročište jošte obderžavano nije i tomi je sad usmimo kazao.

Vidi se iz svjedočbe siromaštva obćinskog poglavarstva od 19 kolovoza 1912 broj 4503 da sam ja takav sirotina koji nemam nikdi n. š. nekretnog a niti pokretnog imetka

samo za 1 lit. a živiti se mora a za tešku radnju nisam pošto sam star 64 godina a kažnjen nisam bio nikada.

Stoga molim Vsoku kr. Zemaljsku Vladu da blagotvolni mi dozvoliti i dekret pripisati da siobodno radim na selu tu siromašnu pisariju ugovore molbe obveznice utoke i t. d. po 1 K, plaće ili za kakove hrane ili pića i molim obavjestiti u tiskaru novosti i Klanjačkom kotaskom sudu i oblasti Klanjačke.

Janko Grah v. r.

Ova molba najrečitije govori, dokle siže perfidija i h. individua. Veće perariliranje postojećeg pravnog poretka jedva se dađe i zamisliti. Kao kuriozum spominjem, da je taj nadripišar imao i svog „korćepjenja“ u osobi svog sina gimnazijalca.

Ovo sam iznio, da upozorim našu javnost na jedno socijalno zlo, na razorno djelovanje ljudi, koji svojom odurnom radotom otimlju narodu našem milijune. Kad bi tog zla nestalo, nastalo bi i mnogih skroz suvišnih procesa, a našli bi se i onako malobrojni suci mogli svim žalom posvetiti u istinu pravom sudovanju, a nebi se morali baviti rješavanjem kojekakvih trica i kaprica, kojima ih ti bolesnici (kverulanti) i stotvorci (nadri-

buće i odjeće siromašnoj djeci. Ali radi velike skupoće zaključeno je škol. odbor, da se za ovu godinu smiju potrošiti nesamo kamati već i dio glavnice t. j. v. čak iznad 10,000 K (oko 3600 K) i dalji priloz koji će jošie pridolaziti, ukoliko će biti nužno da se nabavi obuća najpotrebnijoj sirotinji. Nabavljeno je 27 pari cipele po 150 K te je zato izdano 4050 K, pribrojiv k tomu 216 K t. j. 20% ustegnutih kod hiljegovanja novca iznosi ukupni izdatak 4266 K. Prema tomu preostaje u zakladi 15441 K 52 fil uloženi u Samoborskoj štedionici.

Zaista je to krasan uspjeh potučen u razmaku od poldruge godine te je na čast kako darovačima tako i sabiračima, koji su pokazivali toliko osjećaja za našu malu sirotinju i pregnuli da joj pomognu. Zato svima ponovo od sveg srca zahvaljujemo. Vrlo smo zahvalni i g. Antumu Filipcu, što nam je znatno jeftinije dao sav prihor za obuću i išao nam na ruku kod izradbe i uena svih dobrotvora i darova unesena su u spomenicu-knjigu ove škol. zaklade.

Treba li da i dalje povećavamo glavnice ove zaklade? Treba. Mi je i nadalje najtoplije preporučujemo svakomu i u svakoj prilici, a napose samoborskomu građanstvu što veću glavnicu skupimo, to više ćemo moći pomagati siromašnoj škol. djeci; moći ćemo je nesamo za najveću nuždu obuti, već joj nabaviti i zimsko i ljetno odijelo, dati joj sav potrebni učevni materijal, a bude li nam sreća osobito naklona, možda bi se s vremenom po koje dobro i talentirano siročie moglo dati i na dalje nauke. Ne sustanimo dakle već nastavimo ovaj plemeniti rad, zalijevajmo ga toplinom osjećaja za našu narodnu sirotinju, jer i po tome radu suditi će nas naše potomstvo. Pokažimo mu dakle djelom, da nismo živjeli samo za sebe nego da smo čutili i radili i za druge.

Prava škole.

pisan) upravo zatrpavaju. Na taj bi način išlo i sudovanje puno brže, nestalo bi tužbi na sporesi sudova, na zastarjelost naših zakona, jer bi se suci — kako rekoh — na taj način riješili teškog balasta koj uvenke otežčava njihovu odgovornu službu.

A kako da se tome stane na put? Tim pitanjem morala bi se intenzivno baviti sva naša javnost, a u prvom redu naše zakonodavno tijelo.

Da završim riečima znamenitog pravika, profesora Dra. Josipa Kohlera koje je isti napisao u svojoj kritici Iheringova djela „Der Kampf ums Recht“:

Čovječanstvo ima dosta drugih zadataka ono treba svoju živčanu snagu za druge stvari, a ne, da se svadja za trčie i kućine. Zaista vječno parničenje i pravdanje za sitnice, mnogodiljanje izmudrivanje svakojakih, pravnih razloga postaje društvenim zlom i poremećuje sav naš društveni život. Stoga nije onaj dobrotvor čovječanstva, koji šapuće nekome u uho, da radi onoga, što drži za pravo, stvara oko sebe čitav ponor neprijateljstva, okova i žuči, nego onaj koji veit, da je i u tom pogledu nužna umjerenost i oprastanje.

Ojje se počimilju javljati rastrojna neprijateljstva, tu bi ljudi, koji imaju upliva i moralne snage morali nastojati, da stišavaju strasti i izmiruju svadje. To bi postavimo zadaćom! Dakle na poziv!

Rožmarin Špinkharda

Iz trgovišnog zastupstva.

(Izvištaj sjednice održane dne 21. srpnja 1920.)

(Nastavak.)

Prije no što se prelazi na izdatke općine, naročito na plaće i dodatke na skupoću općeno ništiva predstie načelnik Kleščić da zastupstvo povede raspravu glede uređivanja čitavoga poglavarstva.

Zastupstvo nakon odluje debate stvara zaključak, da načelnik nadzire točno višnje dužnosti svih činovnika i namještenika ovoga poglavarstva. U svakom događaju kakoga propusta ima odmah zastupstvo izvjestiti u prvoj narednoj sjednici. Ujedno zaključuje, da se opć. pisar Škarek umirovi s dosadašnjim svojim berivima.

Izatoga zaključuje zastupstvo da se dosadašnje plaće činovnicima i službenicima ostave kako su bile, ali im se imaju zato razmjerno povisiti prema današnjim prilikama dodaci na skupoću.

Rashod

Trgovišno poglavarstvo.

Plaća trg. načelniku	K 12000
Plaća i skup. doplatak hilježnika	• 12000
• „ „ blagajnika	• 1600
• „ „ bilj. pisaru	• 9600
• „ „ blag. pisaru	• 4800
• „ „ red. povjer.	• 9600
• za 4 redara	• 33600
Ug form ranje stražara	• 20000
Nabava uređskih tiskanica	• 3000
• pisacega pribora	• 6000
Ličenje i dišćenje uređskih prostorija	• 1600
Dnevnice i putni trošk. opć. čin.	• 3000
Nabava časopisa	• 400
2 ^o mir. namet zakladi opć. čin.	• 7500
Mir. pristojbe za opć. pisare	• 165
Pretplata za telefon	• 1000
Ogrjev za općinu	• 2500
Nagrada pisaru blag. stjuke	• 6000
Mirovina Škareku	• 1250
Plaća nadstražaru	• 960

Zdravstvo.

2 ^o mir. zdravstveni namet	K 800
3 ^o mir. bolnički namet	• 12000
Plaća trg. primalji	• 1200
Nagrada liječniku opć. službenika	• 600

Gospodarstvo

Plaća dvojici pošara	K 2400 —
Porez od opć. nekome na	• 622 68
Pristojbeni jednakač	• 238 48
Osiguranje opć. zgrada	• 350 —
Osig. župnih gospod. zgrada	• 100 —
Plaća dimnjačaru	• 1000 —
Najamnina za mostnu vagu	• 48 —
Udržavanje parkova i klupa	• 600 —
Popravak gospodarskog orudja	• 200 —

Šumarsivo.

Tangentna kot. šumaru	K 7000
Plaća dvojici lugara	• 7200

Zastupstvo zaključuje, da se lugarima daje 3° mir. shvatitne za šumske štete.

Gradjevina.

Plaća opć. cestaru	K 3500
Popravak cesta i puteva	• 25000
Popravak zgrada	• 300
Popravak bunara i plaća zdenčaru	• 1500
Tangentna čuvaru potoka Rakovice	• 30

Kod stavke popravak cesta predlaže zast. Hrčić neka se na državni erar podnese predstavlka da se erarske ceste u Samoboru

poprave. — Nač. Kleščić predlaže, d. se u podnesku pripoči, neka bi erar uređenje svojih cesta u Samoboru prepustio općini uz odredjenu odštetu. — Prima se.

Kod stavke popravak bunara i plaća zdenčaru predlaže nač. Kleščić, da se pumpa iz zdenca na tergu izvadi i proda, jer za popravak više nije sposobna. — Zast. Kušak predlaže, da se isto tako izvadi bunar u Samostanskoj ulici. — Prima se.

(Svršit će se.)

DOPISI

U Sv. Martinu-Okič, u kolovozu 1920.

28. srpnja prostavio je zaslužni župnik g. Oskar pl. Šimić 42-godišnjicu svoga misništva — u najvećoj tajni i skromnosti.

Svojim djelovanjem kao župnik i otac svojim župljanima zaslužio je u ovim teškim vremenima svojim 36 god. župnim uzornim župnikovanjem odlikovanje kako svojih viših duhovnih oblasti, tako i svjetskih, ali naša poštena duša, naš župnik je sretan, da u tišini može još koje vrijeme posvetiti crkvi i narodu, hvaleći Boga, da mu je dao zdravlja te je mogao posvetiti svoje silc narodu, vjeri i domovini.

Njegovim nastojanjem podignute su kapelice, uređena župna crkva sv. Martina i crkva sv. Roka na Galgovom. A groblje, koje bijaše prije njegova dolaska pustoa, danas je dostojno uređeno p. čv. valje naših pokojnika.

Šimić je poznat i preko granica naše domovine kao vrstan gospodar, a njegove su sobe uređene mnogim diplomama pa je svojim predavanjima medju narodom znatno podigao gospodarstvo napose voćarstvo.

Ovom uxor-svećeniku, dobročinitelju priključuju se svi župljani srecem i dušom prigodom njegove proslave s vrućom zejom da mu dohri Bog dohodi doživjeti medju svojim vjernicima i zlatnu masu.

Domće vijesti.

Premještenje odvjetničke kancelarije. Ban je dozvolio odvjetniku dra. Stanku Renduliću, da može svoje odvjetničko sjedište prenjeti iz Samobora u Karlovac.

Koncert Trio zagrebačke I. harmonije: Harfa gđa. Luiza Holub, gusle g. Drag. Arany i cello g. Viktor Koščica priredio je 3. kolovoza u Penslonu koncert. Program je sadržavao po izbor kompozicije: Ključka: „Trio“; Smetana: „Vitava“; Dvoržak: „Humoreska“ i druge. Valja priznati, da su te stvari izvedene umjetnički. Nemaš kome bi od ensembala dao više pohvale. Svaki je član tog tria umjetnik na svom instrumentu a svi skupa ujedno pokazuju potpuno jedinstvo i cjelovitost. Ta to su sve poznati solisti u orkestru zagrebačkog kazališta, pa nam je drago, da su nam priredili tako lijepi umjetnički užitek. Zaisti je tek, da je dvorana bila prilično prazna.

Aninsko preštenje dosegio je ove godine svoj vrhunac, što se iče izemija. Broj njihov nadmašio je 4500. Vlakovi su bili kratki. Putnici i po krovovima. Veselja i pjesme bilo je po svim ulicama, pa i preko noći.

Samoborska željeznica. Danom 16. augusta t. g. staju odobrenjem Ministarstva Saobraćaja od 10. augusta 1920 br. 26. 117/920 za poprečno 100% povisene vozne stavke za prevoz putnika i putnog prtljaga kao i za prevoz robe na snagu. Za djelstvo koje se služi lok. željeznicom u svrhu pop-

jeta nastavnih zavoda u Zagrebu pak pridonesavši svedodžbu o neinučivosti, ostaju nijesečnim preplativim kartama dosadanje cijene na snazi. Podjelno se saopćuje, da će javni zvaničnici stanujući u Samoboru ili u mjestima pruge lok. željeznice, uživati do opoziva pogodnost polovičnih voznih cijena, ako to potvrdom zvaničnih uređa kod ku ovanja voznih karata dokažu.

Zabava Jug. sport-kluba „Samobor“. Agilni taj klub priredio je u nedjelju 8. t. mj. u svim prostorijama „Lavice“ vrlo uspješnu zabavu. Ova je započela diletantskom predstavom, Henquinovom komedijom „Radost svoga doma“, koju je režirao g. Josip Molan. Treba priznati, da to za nj nije bila tako zadaća obzirom na goleme poteškoće, koje se podvaju režiseru diletantskih predstava uopće, naročito, kad ne raspolaže ni najnužnijim scenskim rekvizitima, a pogotovu kad posegne za francuskom salonskom komedijom, tom „najtvrdjom ljuskom“ rutiniranih glumaca. Gosp. Molan snašao se regbi glumačkim instinktom, pa mu je zato uspješno na mnogim mjestima da prekrije nedostatke ishitrenoga prikazivanja. Diletantsku predstavu ne treba nikada kritizirati umom, nego jedino toplim susretljivim raspoloženjem. Stoga je mnogobrojno općinstvo, koje se natisnulo sve do vanjskih veranda, pratilo prikazivanje toplim interesom i glasnim povladjivanjem. Pa kako i ne bi? Svaki glumac, odnosno svaka glumica, čedo je našega kruga zlatna naša mladež, koja se one večeri svojski trudila, da nas pozabavi, a to joj je zaista i uspješno. Gospodjica Zlatica Rumenčeva Anica Mataušićeva, Nada Davidovičeva, pa onda gg. Josip Molan, Bruno Breyer, Slavko Oblak, Vladoje Kinštek i Milivoj Presečki, svaki je od njih nastojao, da stvori vjeran tip komedije, neprisljenu karikaturu. Napokon treba osobito pohvaliti anonimoga šaptača, radi zvučnog mu grla, čija se artikulacija pronosila sve do onkraj dvorane Uostatom hvata mo, što je medju ključama i klancima tako vješto kormilao.

Postije predstave stijedio je ples uz svirku salonskoga dobrog orkestra, pojačanoga s nekim domaćim glazbenicima, a pod dirigentsvom g. Vanjeka. Jedna nas je činjenica ipak zabeležila. Zar gospoda od Jug. sportskog kluba ne umiju plesati? Naokolo dvorane cvalo je čitav vijenac dražesnih djevojaka, koje su se odazvale pozivu odbora, te sa svojom rodbinom pohrile amo da zabava uspije što ljepše. Dok je glazba svirala najzamamnije valčke, gospoda od kluba i njihovi mladi drugovi, nekako su se gradili blaziranima. Gospodo, to spada u topotarsku! Mladi ste, zdravi i žustri naši sokolovi, moderne ste duše! Podajte se presu i zabavi onom prirodnom neprisljenošću kojom vas susreću djevojačke vedre čči i prekrasne sitne nožice, pogotovu kad ste domašine.

A. K. C.

Vatrogasno društvo u Brežicama. 1. o. mj. bila je pučka zabava vatrog. društva u Brežicama, na kojoj su se našla gotovo dva požarnička društva, koja spadaju u vatrogasnu župu Posavje t. j. od Brežica do Zidanoga Mosta. Od Hrvata bila su tri vatrogasca iz Zagreba, te 1. iz Samobora kao deputacija našega vatrogasnog društva. Zabava je bila pod otvorenim nebom u bladovini parka, svirku dviju glazba, pa je u svakom pogledu dobro ispaša, a umiša je i prišim svota za gasila tamošnje vatrogasne čete. U domaćega vojvodu pozdravio je Hrvate g. Haler kao predsjednik župe odu-

lijim govorom, u kojem je istakao radosti što su i hrvatski vatrogasci pohrili na ovu svečanost, da tako i svojim nazočnati zasvjedoče, kako smo jedno i kako svi težimo za istim ciljem a to je odbrana imutka našega bližnjega, našega naroda. Nedavno je ova ideja našeg narodnoga, a i vatrogasnoga jedinstva došla do snažna izražaja i manifestacije i u našoj bijeloj Ljubijani. Završuje s poklikom: Živjela braća Hrvati!

Na ovaj pozdravni govor odgovorio je u ime hrvatskih vatrogasaca samoborski vojvoda g. B. gumiš Toni. Hrvatski su vatrogasci, reče, od odsrca radu pohrili u Brežice da se nadju zajedno s braćom slovenačkom. Nekoć smo mi vatrogasci, tuđjinskom silom bili sprečeni, da stupimo u jedan Savez, a sada, kada su te prepreke pale, prva nam je dužnost, da osnujemo Savez srpskih, hrvatskih i slovenačkih vatrog. društava, da tako možemo snažno poraditi oko jačanja i napretka i da dignemo do on: visine naše vatrogastvo na kome se mora pravom da nadje Naš troimani narod jamačno će hlti svagda na strani naših požarničkih četa, jer zna da je to institucija nadasve plemenita, koja čuva ekonomsku snagu narodnu; naše kuće i kućice diljem cijele naše države. U Savezu bit će naša snaga i tu će se braća svagda naći složna srca i jedne duše. Završuje s poklikom: Živili Slovenci; Živjelo jugoslavensko vatrogastvo! Nato je općinstvo udarilo u oduševljeni pljesak, pa su Hrvati bili burno akamirani. Još je pozdravio naše vatrog. vojvodu g. Preskar iz Reichenberga a naši Samoborci zasludili su zabavu mnogom lijepom pjesmom, te su bili ponovo oduševljeno pozdravljeni.

Nova potrošarina Nove takse plaćat će se: 1. od hektolitra vina, pelinkovca (bermeta) mošta do 100 K. 2) od hektolitra piva domaćeg do 60 K. 3) od hektolitra rakije do 12 stupnjeva jake do 100 K. 4) od hektolitra šljivovice preko 12 stup. jake, zatim ruma, likera i inih žestokih pića do 150 K. 5) od hektolitra piva stranog inozemnog do 100 K.

† **Julijana Budi rođ. Bračun** Ovdje je umrla 9. o. mj. gdje Julijana Budi udova iza pok. Janka Budija u 67. godini života. Pokojnica vlasnica hotela „Aninžoi“, bila je jedna od onih rijetkih, koja nije nikad prejeravala cijenama, a umjela je purgarakom susretljivošću zadovoljiti goste. — Laka joj zemlja!

Radi obilja gradiva izostavili smo nekoje dopise i članke. Urase u ključ broj.

IX. javna vježba Hrv. Sokola u Samoboru. Sokol u Samoboru priredjuje dana 22. kolovoza 1920., na svojem ljetnom vježbalištu, IX. javnu vježbu uz sudjelovanje vlastite lantare. Početak u 4 1/2 popodne.

Mahnita vožnja na autu. Pred nekoliko dana vozili su seljaci Stjepan Šufaj i Vid Matijašić iz Otrubevca, krmu svojim kućama, kad najednput oko 10 sati navčer dojuri auto u mjesto Lug pravcem od Samobora prema Bregani a da nije davao signale Udario je otraga u kola Šufajeva kojemu je potrgao ljestve i prevatio voz na sredini ceste, čime je zatvorio tako cestu, da se nije moglo mimo proći.

Vozovi Vida Matijašića poplašila od udara auta i udare u bijeg preko grabe na gmajnu. I ovaj se voz prevatio a stomile su se ljestve.

Već je strajnje vrijeme, da se više oblasti pobrisu i stane na put ovakovim mahnitima i neopretnom vođenju na autu.

V.

Ubojstvo. U noći od 1. na 2. kolovoza o. g. zahavljalo se oveće društvo seljaka u krčmi Marka Majnarića na Bistracu uz svirku tamburaša i plesanje. Tečajem zabave došao je u krčmu mlad i snakan momak Alojz Rangus iz Bregane. Tu je došlo do prepirke između njega i seljaka Mije Radovančića iz Bregane radi sviranja tamburaša. Prepirka trajala je dulje vremena, dok nije oko 2 sata poslije ponoći urodila groznom posijedicom. Po kazivanju svjedoka očevidaca neposredno prije dogodivšeg se krvavog sukoba ponudio je Alojz Rangus iznirenje Miji Radovančiću pozvajući ga, da zajedno uime pomirbe popiju koju litru vina. Radovančić bijesan na Rangusa, odoio je odlučno pomirbu, te je nato ispalio iz revolvera hitac u Rangusa, koji ga je pogodio u grudi u blizini srca. — Rangus je usljed toga zatetirao i po tom je ispalio Radovančić u njega još dva hitca, nakon kojh se je mrtav srušio na zemlju. Prvi hitac bio smrtonosan, a ostala dva hitca nanijela su Rangusu teške i životu pogubeljne uzijede. Mijo Radovančić vratio se je nedavno iz Amerike, gdje si je nabavio ubojitoga oružja, te je ovaj zločin izveo amerikanskim revolverom. Pokojni Alojz Rangus bio je gorluk, te je kakova nužna obrana isključena, to više što je Radovančić imao uza se oveće društvo, koje bi ga bilo branilo, da je Rangus slučajno pokušao na njem tvorni napadaj. Radovančić nije počinio ubojstvo u besvijesnom stanju jer se ne brani pijanstvom a i svjedoci ne kazuju da je bio pijan. Ubojica predao se je sam u ruke pravde. —

Čedomorstvo. Pred koje 3 nedelje počinila je Bata Martinec iz Javorika čedomorstvo. Dijete pokopala je u kukuruz. Prijava je podnešena kot. sudu.

Umrli u Samoboru (od 1. do 15. kolovoza). Katarina Poreden, supruga kolara, 73 god. Starogradska ulica, br. 35. — Franjo Poreden, dijete ratara, 11 mjes. Stranička ulica, br. 23. — Julijana Budi, hotelijarka, 67 god. Glavni trg.

VUKOSAVA JANKOVIĆ
NIKOLA ĐUKIĆ
veletrgovac,
vjencani.

Samobor Gospić
Svim milim znancima na znanje.

248

Društvene vijesti.

Za hrv. Sokol sabralo je veselo društvo „Nož“ kod g. Janka Bedenka 20 K.

Novi utemeljitelj vatrogasnoga društva. Usp. Josip Matijašić, redarstveni agent u Zagrebu pristupio je dobr. vatrogasnom društvu u Samoboru kao član utemeljitelj sa svotom od 100 K. —

Izlet vatrogasne čete jest danas u Rude. Odlazak točno u pol 3 sata poslije podne iz gasilane.

VOZNI RED

Vrijedi od 1. ožujka 1920.

Iz Samobora kreću vlakovi i to:

6³⁰ ujutro,
12¹⁵ poslije podne
18 navečer.

Iz Zagreba kreću vlakovi i to:

8¹⁵ u jutro
14¹⁵ poslije podne,
19¹⁵ navečer.

Dobrovoljna dražba.

Dne 22. kolovoza u 4 sata po podne prodat će se oranica, vinograd i šume u rudini zvanoj Zaprešić u Vrhovčaku vlastaost pokojnog g. Stjepana Mihe- lića.

Dražbeni uvjeti priopćit će se na licu mjesta.

Samobor 31. 7. 1920.

V. Pavlović.

Javna zahvala.

Svima prijateljima, znancima i rodbini koji su milog nam brata i ujaka

Ignaca Kristijana

do hladna groba sproveli, a nama budi usmeno ili pisano svoje saučesje izrazili, budi ovime naša najljepša hvala iz ečena.

Tugujuća rodbina.

Milan Pejnović

Zagreb, Sv. Duh.

Trgovina gradjevnog materijala i gorivog drva na veliko i malo.

Interurban telefon 19-55.

Brzjavni: „Milpej“ Zagreb. -6

MASTIN umješa u krmu šaku na tjedan, ako se rabi nadomjestak kreme onda 2 šake. - 5 omota Mastina, prah za tovljenje zdrave, debele marve, za tvorbu jaja i mlijeka dostaje za 6 mjeseci za jednu marvu. Dobio je najveće medalje u Londonu, Parizu, Rimu i Beču. Na hiljade gospodara hvale ga i ponovno kupuje. Traži ga kod ljekarnika ili trgovaca, sitničara koji ga može svaki slobodno preprodavati. Ili piši na ljekarnu Trnkoci u Ljubljani, Kranjska, za 5 omota stoji 30 K 50 fl. poštom.

SVRAB svrbez, kraste, lišaje odstranjuje kod čovjeka i životinje mast proti svrabu. Bez mirisa i ne maže rublje. I lončić za 1 osobu poštom K 12-50 kod ljekarne Trnkoci, Ljubljana.

Preporučuje se

Trgovina mješovitom robom

Finih kolačića za čaj.

Melanija Vuja

Obrtnička ulica br. 28.

„Portland“ Cement

na veliko i malo.

Preuzima narudžbe za sva mjesta u Jugoslaviji i postavlja u vagon Zagreb.

MILAN PEJNOVIĆ

Zagreb, Sv. Duh.

Interurban telefon 19-55.

Brzjavni: „Milpej“ Zagreb

Bogumil Toni:

„Samoborska Narodna garda“

(1848.--1851.)

dobiva se

Tiskari i knjižari S. Šeka u Samoboru.

ELEKTROS

ured za električnu industriju i pogon

VLADIMIR NOVAK

ZAGREB Frankopanska ulica 8.

Telefon: Interurban 3-04.

Brzjavni: ELEKTROS, Zagreb.

Uredjuje: Električne centrale i sve vrsti pogona za električnu rasvjetu i prenos sile itd.

Najbolji cigaretni papir sadašnjosti je

„GOLUB“

dini hrvatski proizvod.

Zdraviju škneodljiv.

— — Dobije se svuda. — —

Prva hrv. tvornica cigaretnog papira
U ZAGREBU.

STAKLANA FRANZ, Zagreb, Jelačić trg 7.

Trgovina na malo i na veliko. — Telefon br. 22-42.

Krasne moderne čaše. Elegantne kristal garniture, najnoviji proizvod.

Prikladni darovi za svaku zgodu kao:

čaše i boce sa hrvatskim narodnim grbom i trobojkom. Majolika čuture u narodnom slogu.

Nippes figure iz glasovitih tvornica. Električne i petrol, svjetiljke i lampasi.

Specialno skladište za bakteriološke i fizikalne potrebitine.

Stalno se udpram dejetaku u propionat drvenim kutijama.

